

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
Генерални секретаријат
08 Број: 53-00-2448/2021-7
23. март 2021. године

ГРАД УЖИЦЕ

градоначелница др Јелена Раковић Радивојевић

Поштована,

у вези са Вашим питањем да ли се ограничење радног времена из тачке 1. став 1. подтачка 2. Наредбе о радном времену за време неповољне епидемиолошке ситуације током трајања заразне болести COVID-19 ("Службени гласник РС", бр. 22/21, 23/21, 25/21) односи на пословно трговинске центра које немају карактеристике тржних центара или ритејл паркова ("retail park") овим се обавештавате како следи.

Генерални секретаријат Владе је предлагач Уредбе о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести COVID-19 и као такав, а сходном применом чланом 80. Закона о државној управи даје мишљење о примени ове Уредбе, али и препорука Кризног штаба и на основу њих донетих аката.

Ограничење радног времена, као медицинска, епидемиолошка и превентивна мера односи се на правна лица и предузетнике који обављају своје делатности у објектима који нису безбедни и сигурни у смислу заштите становништва од заразних болести или када је природа делатности таква да подразумева небезбедане контакте између људи.

Битан чинилац у спровођењу мера је сигурност и безбедност пружања услуга, односно обављања привредне и друге делатности, а не врста делатности или карактеристике објекта. Уколико је делатност таква да подразумева услуживање, одн. продају производа тако што ће купци/корисници боравити дуже времена (дуже од 15 минута) у затвореном простору, без маски и на одстојању мањем од минимум 1.5 метра онда је такав ОБЈЕКАТ небезбедан у односу на заштиту становништва од заразних болести. Појам "радног времена" и "рада" у смислу Уредбе о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести COVID-19 („Службени гласник РС”, бр. 151/20, 152/20, 153/20, 156/20, 158/20, 1/21, 17/21, 19/21 и 22/21) и Наредбе о радном времену за време неповољне епидемиолошке ситуације током трајања заразне болести COVID-19 ("Службени гласник РС", бр. 22/21, 23/21 и 25/21) мора се тумачити циљно, у смислу мера заштите становништва од заразних болести, а на казне забране рада. Циљно тумачење правних норми уопште, а нарочито када се тим нормама намећу неке обавезе или се ограничавају права је посебно истакнуто у тумачењу и примени прописаних мера заштите становништва од заразних болести. Надаље, дефиниција трговинског центра или тржног центра се мора тумачити у смислу јединственог затвореног објекта. По правилу улазак у радње које раде у саставу ових центара су из истог места, тј

истог улаза и корисници се крећу заједничким простором и користе заједничке помоћне просторије.

Пословно трговински центри или ритејл парк ("retail park") су по својој дефиницији продајна места на отвореном (open air space), за ритејл паркове по правилу удаљени од центра града до којег се најчешће долази сопственим превозом или јавним превозом уколико је организован, и у којима се, по правилу налази више мањих продавница које свака за себе има засебан улаз. У том смислу, овакви центри и паркови **не представљају тржне центре у смислу горе наведене Наредбе**. Циљним тумачењем одредаба Уредбе и Наредбе, јасно се извлачи закључак да ови центри паркови представљају скуп продавница, одн. продајних места на отвореном простору, тако да НЕ СПАДАЈУ у објекте у којима се обављају делатности пружања услуга у затвореним или отвореним трговинским центрима и сличним објектима у области трговине на мало (тржни центри и сл.), те се на исте НЕ ОДНОСИ ОГРАНИЧЕЊЕ радног времена. АКЦЕНАТ ОГРАНИЧЕЊА ЈЕ ОГРАНИЧЕЊЕ КОНТАКАТА ИЗМЕЂУ ЉУДИ, ТАКО ДА СЕ СПРЕЧИ ШИРЕЊЕ ЗАРАЗЕ.

Примена превентивних мера заштите становништва ни спада у казнену политику државе, већ политику заштите живота и здравља људи, те у том смислу примена ових мера мора бити примерена овој области живота – заштите здравља и живота. Казне које се изричу за непоштовање мера су пре свега превентивне, а мање репресивне природе, а како би се подигла свесност грађана за личну одговорност за своје и туђе здравље и живот.

Надаље се напомиње да је одговорност власника или одговорног лица у привредном субјекту за поштовање мера заштите у смислу чл. 8. и 9. Уредбе, односно ова лица су дужна да се старају о томе да се онемогући окупљање купаца унутар, испред или око објекта. Уколико долази до окупљања већег броја људи, сматра се да правно лице и предузетник није применио све превентивне мере од утицаја на безбедност и здравље запослених и корисника услуга, а посебно оне које се односе на спречавање ширења заразне болести COVID-19 (организовање процеса рада који обезбеђује одржавање физичке дистанце, односно међусобног растојања између два лица од најмање два метра, обавезну дезинфекцију мобилијара, машина, алата и уређаја за рад после пружене услуге сваком појединачном кориснику, обавезну употребу заштитних средстава тј. маски од стране запослених – за пружање услуга на отвореном, као и додатне мере ограниченог броја лица у просторији, а у случају мањег растојања од два метра између корисника, пружање услуга уз примену стаклене, пластичне или сличне баријере, обавезну дезинфекцију просторија и подова, обавезну употребу заштитних средстава тј. маски и од корисника услуга) – за пружање услуга у затвореном простору.

Копија овог одговора достављена је и представницима органа који контролишу примену мера, а ради уједначеног тумачења на територији Р. Србије.

С поштовањем,

ЗАМЕНИК ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА

Тамара Стојчевић